

<http://www.megablunder.net>

[Blog](#)

<http://www.haesbrouck.be>

Jaargang 3 nr. 77
18 april 2009

Een mailtje graag als U
verder geen nieuwsbrieven
meer wilt ontvangen.

De ziekte van Alzheimer en ...

hoe nu plots heel dringend nieuwe
medicatie tegen dementie en ADHD in
de handel zou moeten komen.

Radboud Universiteit Nijmegen

één in weten

ACTUEEL

OVER DE UNIVERSITEIT

ONDERWIJS

ONDERZOEK

FACULTEITEN

VOORZIENINGEN

VACATURES

INFORMATIE VOOR

[Radboud Universiteit](#) > [Actueel](#) > [Persberichten](#) >

[Dementie en ADHD: Ontwikkeling van medicijnen moet sneller](#)

Dementie en ADHD: Ontwikkeling van medicijnen moet sneller

Datum bericht: 31 maart 2009

De ontwikkeling van een werkzaam en veilig geneesmiddel is een lang en zeer kostbaar traject. Tijdens dit traject zijn farmaceutische industrie en onafhankelijke onderzoeksinstituten, zoals universitaire medische centra en universiteiten, elkaars partner. Deze samenwerking kan leiden tot indrukwekkende resultaten, maar herbergt ook mogelijke belangenconflicten. Aan dit onderwerp, speciaal gericht op geneesmiddelen tegen dementie en ADHD, wijdt het UMC St Radboud op 17 april een symposium.

Nieuws

Agenda

Wetenschapsagenda

Persberichten

De laatste jaren promoveren massa's citeerders van medische hoeraliteratuur met een conclusie in de scriptie, dat voor hun probleem nog meer onderzoek zal nodig zijn.

De tijd om te citeren zat er voor hen op en uiteindelijk werd men helemaal niets wijzer dan wat men met de geciteerde hoeraliteratuur commercieel in stand wou blijven houden.

Omwille van die commerciële garantie, kan men momenteel academisch promoveren.

Alzheimer, nu.

Wat weet men?

De ziekte neemt epidemische afmetingen aan en die zouden te wijten zijn, aan het epidemisch ouder worden.

Wat vermoedt men?

Dat er genetische factoren zouden meespelen.

Wat wil men niet weten? Wat mag men niet weten?

Dat een winstgevende farmaceutische industrie geen strobreed in de weg mag gelegd worden, die neuronen zodanig verwoest, dat die neuronen uiteindelijk er zo gaan uitzien als de kapotgemaakte neuronen van Alzheimer-patiënten.

Slechte eiwitplakken en kapotte neuronen, daar focust een medische wetenschap op.

Na het verhaal in de 'Rode Hoed (Amsterdam)' (14/04/09), door Prof.Dr.Philip Scheltens, onthou ik dat men werkt op de eiwitplakken en vooral, dat kapotte neuronen zeker niet zouden ontstaan door een bepaald geneesmiddelen gebruik.

Over dat laatste zouden volgens de uitleg van de professor nog geen onderzoeken bestaan.

Al wil ik deze niet vergeten:

[Meer kans op Alzheimer bij depressie \(07/04/2008\)](#)

En ook deze niet:

[16 mei 2008, dagelijks jointje niet ongevaarlijk.](#)

Antidepressiva en jointjes horen in eenzelfde chemische verzamelgroep van stoffen, die neuronen zodanig verwoesten, dat ze er uiteindelijk ook zo gaan uitzien als de kapotte neuronen van Alzheimer-patiënten.

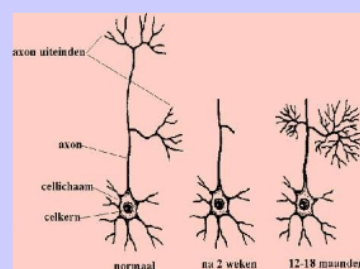
<http://nl.psychiatrie.be/bgdisplay.jhtml?itemname=nonprofbackdem012&s=2>

Wetenschappers vonden ook andere veranderingen in de hersenen van mensen met de ziekte van Alzheimer. De gedeelten van de hersenen die essentieel zijn voor het geheugen en voor andere geestelijke vermogens worden aangetast. Deze hersengedeelten degenereren de neuronen, ze verliezen hun verbindingen met andere neuronen en sterven eventueel af. De effecten op zenuwcellen in het deel van de hersenen dat de hippocampus wordt genoemd, worden bijzonder belangrijk geacht omdat dit hersengedeelte betrokken lijkt te zijn bij de geheugenfunctie. Wanneer er in de hippocampus zenuwcellen afsterven, kan het kortetermijngeheugen minder betrouwbaar worden. Ook het vermogen om routinetaken te verrichten, begint vaak te verslechteren. De ziekte van Alzheimer tast ook de informatieverwerking in de hersencortex aan. Dit hersengedeelte is belangrijk voor hogere intellectuele functies zoals taal en rede.

Dit pareltje vindt men terug op een site, met het geld van Janssens Pharma

"Deze hersengedeelten degenereren de neuronen, ze verliezen hun verbindingen met andere neuronen en sterven eventueel af."

Is dit dan niet dezelfde voorstelling van gecastreerde neuronen door antidepressivagebruik en ADHD-medicatie, zoals ik afbeeld op de cover van mijn boek?

Door de gevarenreflex die ontstaat door het verwoesten van neuronen (fight or flight) en het chronisch dichtklappen van de bloedvaten (ook de heel fijne) ontstaan zuurstoftekorten, die hersencellen in volle groei laten afsterven.

Nu steunt de industrie het wetenschappelijk onderzoek naar het verwijderen van vermaledijde plakken.

Terwijl een taboe heerst over hoe neuronen uiteindelijk afsterven ("werkingsmechanisme onbekend"), en terwijl men om de verwoestende werking van fake-neurotransmitters te vergoelijken, men het heeft over een vermeende neoplasticiteit, die het zenuwstelsel dan toch niet helemaal om zeep "zou" helpen.

Ik hoorde in de Rode Hoed ook, dat beginnende Alzheimer zou ontstaan helemaal diep in hersenzones en dat die dan parallel zou uitbreiden naar zones achteraan in de hersenen.

Wat mij het gevoel geeft dat medische wetenschappers toch nog kunnen observeren.

Maar waarom vraagt niemand zich af, waarom Alzheimer zo diep in de hersenen ontstaat?

Als bloedvaten chronisch door sympaticomimetica dichtklappen, wordt een zuurstoftoevoer toch het meest verhinderd in de meest dieper liggende zones?

En stel nu nog dat men wil focussen op de plakken die ontstaan, doordat hersencellen die eigenlijk door een normale zuurstofvoorziening hadden moeten blijven functioneren, waarom stelt niemand zich de vraag hoe het komt dat die vitale hersencellen dan toch afsterven en de verdomde plakken gaan vormen?

Is het commercieel niet haalbaar om een preventie in te stellen tegen het chemisch verwoesten van hersencellen met medicatie die de mensen nodig hebben voor het pedagogisch comfort, of om depressieven te drogeren en zelfs om Alzheimers kortstondige lucide momenten te verschaffen?

Zou die winstgevende en broodnodige medicatie uiteindelijk soms de schadelijke en ziekteverwekkende plakken kunnen veroorzaken?

Denkt er trouwens ook niemand aan, hoe gezonde en goed functionerende neuronen die gezonde en rijkelijk van zuurstof voorziene hersencellen een vitale geheugenfunctie uitoefenen, door ontelbare keren seconde per seconde een (levende en gezonde) celstatus van nu te vergelijken met die van een celstatus van een vorige keer.

Is dat korte-termijn geheugenverlies dan echt een zo ondoordringbaar en niet te ontwarren fysiologisch geheim?

Chemische ontwerpers in de farmaceutische industrie weten drommels goed hoe ze kunnen experimenteren door een korte-termijn geheugenverlies te organiseren.

Denken we maar hoe bij een post traumatisch stress syndroom met de amfetaminewerking van SSRI's wordt gesjoemeld.

Met de bedoeling om helemaal niet eens selectief met een kanon de negatieve geheugensporen proberen uit te wissen.

En zonder dat men het zelfs beseft ... daarbij dementie en Alzheimer therapeutisch gaat uitlokken?

Lucratieve fake-neurotransmitters verwoesten het mechanisme dat het zenuwstelsel in staat moet stellen om de database van hersencellen, die intussen door zuurstoftekorten ook verwoest werd, te kunnen raadplegen.

Terwijl dat intact computermechanisme ons zou moeten in staat stellen om een gedrag, een kennis, een geheugen te kunnen in stand houden, om op een gezonde manier te blijven functioneren.

Nu investeert de industrie in onderzoek, om de gevolgen van een winstgevende verwoesting op te vangen.

En de industrie vermijdt natuurlijk angstvallig om die verwoesting bespreekbaar te maken.

Wetenschappelijk onderzoek investeert om rijker te worden met remedies tegen de aangebrachte verwoestingen, waarmee men al heel rijk is geworden.

Dus gewoon dubbel zo rijk worden, wat eigenlijk, zuiver moreel gezien, niet eens hoefde.

Zoiets in de aard van de tempel afbreken en in drie dagen terug opbouwen en er nog goed aan verdienen ook.

Zo erg dat men de Alzheimers van nu 'behandelt' met doping of partydrugs, die hen kortstondige lucide momenten verschaffen, en verzwijgt dat dit ten koste gaat van het verwoesten van de nog overblijvende goede neuronen.

Al leggen industrie en artsen dat aan de patiënten en hun omgeving wel heel anders uit.

Wetenschappelijk zagezegd.

Want mijn bedenkingen, worden afgedaan als niet wetenschappelijk.

Maar ik weiger mee te heulen met de officiële wetenschap, die stelt dat men het werkingsmechanisme niet kent.

Apotheker Fernand Haesbrouck, 18/04/2009